

Lo Soment

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus Dimarts 20 de Desembre de 1899

Núm. 3.444

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
llibrerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, l'itografía Malloré, carrer Junquera, 6.
No s' retornen los originals encara que no's publica.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.
provincias limítrofes.
Extranjer y Ultramar.
Anuncis, a preus convencionales.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuades curacions y d'una
acceptació general, són las millors
probas para demostrar que

XAROP SERRA

es lo millor remey para combatre per oró-
nica y rebelde que sia tota classe de

**La que paga més
contribució de la pro-
vincia.**

VINYAS AMERICANAS

MARCIAL OMBRÁS

PROPIETARI AGRICULTOR

FIGUERAS (Girona)

150.000 peus de 5 á 10 anys que produheixen anyalment:

DEU MILIONS D' ESTACAS

DOS MILIONS DE BARBATS

No compreu res sens visitar los meus criaderos

que son los més antichs é importants d' Epànya.

PREUS REDUHITS

Secció doctrinal

Manifest

A continuació publicoem avuy lo Manifest que la
«Unió Catalanista» dirigeix AL POBLE CATALÀ

Diu aixís:

Fa ja massa temps que ab lo caràcter d' un regio-
nalisme indefinit se verifican actes y 's desenrotllan
propagandas que considerem funestas para la bona
marxa de Catalunya.

La «Unió Catalanista», única y genuína represen-
tació del Catalanisme militant, creu de ineludible ne-
cessitat manifestar que no hi ha tingut cap mena de
participació en tals actes y propagandas estimantlos
com a fents de pertorbacions altament comprometedo-
ras y de fracassos més comprometedors encara.

En res ni per res alenat la «Unió Catalanista» con-
fiansa en lo programa del general Polavieja, ni en las
promesas d' en Silvela; en res ni per res ajudá á dar
un barnís d' ilusori autonomisme á la campanya dels
gremis de Barcelona contra l' anment dels impostos y
la creació de gravámen sobre utilitats, fent recaure
sobre 'ls mateixos sacrificis que han resultat completa-
ment inútils; en res ni per res ha prestat sa cooperació
en lo projecte de Concert Econòmic Provincial, quin
esperit, al sancionar l' esquarterament de Catalunya
deixant de regoneixer la seva personalitat, s' oposa
obertament als acòrds de las Assemblies Catalanistas.

No, en res d' aixó hi ha posat sas mans, netas de
tota responsabilitat, lo Catalanisme militant; puig si
ell, contra son parer d' avuy, hagués de traccionar al-
gun dia son programa para escalonar sa implantació,
atendria primerament algunas de las reivindicacions
de caràcter moral, polítich ó social, ab preferència á
las del ordre econòmic, ab l' intencionat propòsit de
treureli á sa regeneradora campanya tot aqueix regust
d' egoisme positivista que fa passar á Catalunya devant
d' Espanya, per un poble de mercaders atent sols á la
prosperitat dels interessos materials.

La Junta Permanent sotserita, ab data 28 d'Octubre
prop-passat y ab motiu de la qüestió dels gremis, ma-
nifestá clarament que si be mirava ab simpatia la acti-
tud dels esmentats gremis devia reservarhi tota mena
de intervenció directa mentre y tant no formulessin, com
à sant y senya de lluyta, la autonomia económica y po-
lítica de Catalunya.

Confirmant tal criteri, avuy la «Unió Catalanista»
declara una vegada més, que son programa no es ni
ha estat may altre que 'l contingut en las bases
aprobades per sas Assemblies, quinas aspiracions po-

den condensarse en lo següent fragment de son mani-
fest de 16 de Mars de 1897:

Com allavors digüérem, enteném avuy que han de
quedar á càrrech del poder central del Estat espanyol
las relaciones intencionals, l' exercit de mar y terra, las
relaciones económicas d' Espanya ab los demés païssos,
la contricció d' obras públicas de caràcter general, la
resolució de totas las cuestiones y conflictes inter-regio-
nals y la formació del pressupost anyal de gastos al
que deurán contribuir las regions á proporció de sa
riqueza; tot ab la organizació corresponent y ade-
cuada.

Pero enteném que correspon al Poder regional lo
régimen intern de Catalunya, y que ha de constituir-
se aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa
llegislació y segons sas necessitats y son modo de ser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab ca-
ràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalu-
nya desempenyin càrrechs públics: volém Corts ca-
talanas, no sols para establir nostre dret y lleys civils,
sino tot quant se refereixi á la organizació interior de
nuestra terra: volém que catalans sian los jutjes y ma-
gistrats, y que dintre Catalunya 's fallin en última
instancia 'ls plets y causes: volém ser árbitres de nos-
tra administració, fixant ab entera llibertat las contri-
bucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder
contribuir á la formació del exercit espanyol per medi
de voluntaris ó diners, suprimint en absolut quintas y
llevas en massa y establint que la reserva regional
forsose presti 'l servey tantols de Catalunya.

Fetas aquestas declaracions, deu además la «Unió
Catalanista» reclamar la atenció de sos compatriotas so-
bre 'l concepte que li mereixen tota mena de manifes-
tacions regeneradoras que no tingan per lema ben
franch, en lo fondo y en la forma, ó sia l' objectiu
medrat é immediat, l' Autonomia Económica y Política
de Catalunya. Malfeusen, catalans. Respecteu en ellas
la bona fé, si hi resalta ab evidència, que també hi han
errors de bona fé, pero fugidine d' associarvosshi porque
no vos condurhian en lloch com ne fos als sacrificis
sense compensacions; bon exemple se n' ha vist infinitat
de vegades, y en grau superlatiu dintre las presents
circunstancias. Generalment eixas llampegadas de
energia que no guardan relació entre la forma de de-
manar y 'l fondo de lo que 's demana, no son sino
verdaders foch-follets sense caliu amagat que puga
sostenir la ardenta flama d' una campanya llarga, fer-
ma y trascendental en sos resultats. Tot lo més arriban
á influhir, ab son fressos trasbals aparent, en las elec-
cions més immediates ab cambis de noms para 'ls no-
vament escollits, més sense ulteriors consecuencias.

Vos parla aixís la «Unió Catalanista», porque vol-
dría os desenganyessiu d' una vegada de tota esperança
en campanyas incoloras y porugas, basadas sobre es-
térils negociacions ab lo Centralisme, puig la «Unió

jamay ha confiat, y 'ls fets ab pron elocuencia li fan
dat sempre la rahó, en concessions autonomistas, totals
ni parcials, espontáneament vingudas de Madrid. Qui
tal vos prediqui, vos enganya ó s' enganya á sí mateix
llastimosament. Tota los polítichs espanyols están con-
formes en no deixarse pendre ni una de las atribucions
del Centralisme, puig totas se las ben necessitan para
son regalo, y encara 'n troban á faltar. Es més: si al-
gun cop pogués semblar que alguna concessió li fes-
sin á Catalunya, estiguén ben segurs de que avans de
sa implantació s' hauria estudiat ja la manera de fal-
sejarla, inutilisarla en sos beneficis y desacreditarla en
sos efectes.

Aixó no vol dir que si algun dia, contra 'ls nostres
ben justificats pessimismes, algun govern ja constitu-
hit, sense previas negociacions, jamay compatibles ab
nostre modo de ser, volgués adoptar una actitud lleal
y amiga de Catalunya, hagués de ser categòricament
rebutjat com sos antecessors. La «Unió Catalanista»
en son manifest de 22 de Novembre de 1898, expressá
ab la deguda claretat la única forma ab que podria se-
condarlo sense afiliarsshi y reservantse tota sa llibertat
d' acció para seguir defensant y propagant la totalitat
de son programa. Lo cert es que per ara no's veuhén
pas en l' horitzó polítich espanyol senyals de poder
aplicar semblant línia de conducta; ni sobre aquest
particular cal fersen per ara la més mínima ilusió.
¡Tant de bó ens equivoquessim!

Que no es purament sistemática intranzigencia que
la «Unió» s' oposa á las propagandas de regionalisme
indeterminat avans indicadas. Es perque rasonadament
las veu infructuossas y fins perjudicials.

Cap y á la fi, resulta que tant als polítichs d' ofici,
com á la premsa de Madrid, com á la opinió espanyola
que d' aquesta premsa 's nudreix, iguals rezelos
inspira é iguals indignacions los despertats la petita
campanya del Concert Econòmic que la gran campanya
catalanista. A la seva intranzigencia, oposantshi
la nostra dignitat; ella saben unirse en la negació de
tota reforma descentralisadora, per migrada que si-
guis; sapiguem unirnos nosaltres en la defensa del Ca-
talanisme quals solucions integráment nos precisán
per necessitat y per dret.

Després de tot, eixas concessions raquíticas, ob-
tingudas gayre bé per caritat, tenen també sos pe-
rills. Avuy poden ser concessions á títol d' ensaig; y
demá poden ser revocacions, per qualsevol motiu ar-
bitrari que ni sisquera s' esforsin en justificar. Qui
podria assegurar que l' augment de recaudació durant
lo primer plasso del concert econòmic no excités als
proboms centralistas á explotar lo després pel seu
compte ab profit exclusiu de la Hisenda espanyola?

Solzament d' una cosa ha de preocuparse Catalú-
nya; y es d' acoblar-se tota ella sota una sola y única
badera de defensa, la desplegada per la «Unió Catala-
nista», á qual sombra hi caben tots los catalans de
recta intenció, para treballar, lo més depressa possible
peró ab la deguda serenitat, en la purificació de l' am-
bent que necessitan para ser ben implantadas y ren-
dir fruyts de prosperitat las sábias institucions que
tant necessita la nostra Catalunya. Sels aixís; aco-
blant en un sol cos y en un sol esforç á tots los cata-
lans, ha de ferse práctica la aplicació de las energías
de tots en profit de la santa redempció que perseguim.

Pera alcansar tant noble fi, la «Unió Catalanista»,
á tots los fills d' aquesta terra se vos ofereix ab entus-
sisme, prometentvos per sa part no claudicar jamay
en la integritat de sos salvadors principis, ni enllotar
la puresa de sa conducta ab tractes secrets de capime-

na, ni ab homes de significació política no esmenada, ni ab partits desacreditats y desarrelats del cor de nostre poble. En justa compensació, sols reclama la «Unió» a tots sos elements «adherits»: rectitut en la propaganda, activitat en lo treball y noblessa y sinceritat en la divulgació de nostres principis, ajudantia tots a la obra capital; los Periódichs fentse etern ressó de sa veu, las Corporacions extenentia al espay de sa respectiva esfera d'acció, y 'ls particulars predicantla arréu pera que arribi sempre y constantment als més amagats recons del Principat.

Catalans, avuy que 'ls desenganys més que may vos empenyen cap al 'Catalanisme militant, defensor únic de tots los vostres drets é interessos, veniuhi ja en bona hora, però, aixó sí, veniuhi en cos y ànima, regoneixent vostres errors, si 'ls havéu comés, y fent solemne propòsit d'esmenarlos al entrar en vida nova. Si no heu de ferhe aixís, si per tossuderia ó per un mal entés amor propi heu de voler conduhirnos a maridatjes impossibles entre la política vella de entremaliduras y contemperisacions y la política nova catalana de aspiracions francas y procediments ben definits, á las horas, no vinguéu pas al nostre camp, que tampoch vos hi voldríam; quedeuvos allà hont seu, fins que 's desperdi bé vostra consciencia encara mitg adormida y vos mani imperiosament caminar avant y bé.

Que deu vos donga á tots seny y patriotisme.

Gerona 11 Desembre de 1899.—Per la «Unió Catalanista», la Junta Permanent.—M. Folguera y Durán, de Sabadell, President.—Joseph Franquesa y Gomis, de Barcelona, Vis-president.—Joaquím Botet y Sisó, de Gerona, Tresorer Joseph M. Roca y Domingo Martí y Julià, de Barcelona, y Frederich Renyé y Viladot, de Lleyda, Vocals.—Lluís Marsans, de Barcelona, Secretari.

Lo del Transvaal

Al saberse á Inglaterra la derrota del general Gatacre, los inglesos, refets de la primera impresió, digueren: los generals Methuen y Buller ens venjarán aviat y posarán als boers las peras á cuarto. Al tennirse noticias de que 'l general Methuen havia sofert un fracás més grave encara que 'l del seu colega, los súbdits de la reina Victoria, passat lo perlo del disgust y de la contrarietat, pensaren: ara vindrá 'l generalíssim Buller á demostrar á aquells desvergonyits que s'atreveixen á plantarnos cara lo que es y lo que val 'l exércit inglés quan hi ha qui sab dirigirlo.

Y mentres se fregavan las mans de gust pensant en la revanja que pendria lo generalíssim, vé la noticia pelada y cantalluda de la terrible desfeta del general Buller.

Cal explicar la impresió d'aytal noticia en lo poble inglés, perque molts diaris, creyent que ha de passar allà lo mateix que aquí passaria, ens parlan d'un aplanament y d'un desespero que no existeix.

La oficialitat del exércit inglés que opera al Sud del Africa, es tota sorrida de las classes aristocráticas; los soldats, son voluntaris, y 'ls voluntaris, á Inglaterra y per tot arreu, son lo millor de cada casa, gent que al abandonar per un sou á la familia y á la patria es que no tenen afeccions gayre fondas que 'ls hi lliguin. Per aixó 'l poble inglés, la massa del poble inglés formada per industrials, comerciants y obrers, se conmov ben poch ab las llistas de morts y ferits que 'ls generals derrotats envian.

En quan á l'efecte moral que sempre causa la derrota, lo poble inglés no 'l sent de molt com lo sentiríam nosaltres: tant pel seu temperament seré y impassible, com per lo acostumat que está á rebre noticias, ja favorables, ja contrarias, de las guerras colonials que continuament sosté Inglaterra, no passa, com altres pobles, del entusiasme irreflexiu al desespero.

La impresió causada á Inglaterra per las derrotas seguidas dels generals Gatacre, Methuen y Buller, no es res de tot aixó: es quelcóm més grave y més interessant. Creyan los inglesos que la guerra contra 'ls boers seria com una guerra contra 'ls sudanesos ó contra 'ls afridis, joch de pocas taulas, acabant á las primeras embestidas ab la demostració de la seva inmensa superioritat. Las derrotas sofertas han tingut la virtut d'esvahir per complet aquesta ilusió y de felshi compendre que la empresa en que están empenyats, té tots los caràcters d'una guerra seria, d'una guerra internacional, d'una guerra entre dos pobles que, si l'un té á son favor lo seu inmens poderiu, l'altre no es tampoch despreciable y está disposat á defensar rabiosament la seva independència.

La situació creada per las consecutivas derrotas

dels generals Gatacre, Methuen y Buller, es realment grave y dona que pensar.

Las columnas derrotadas, es molt difícil que puguin ajuntarse y emprendre una acció ofensiva. Lo més probable es que tinguin prous feynas ab aguantarse, voltadas com están d'enemichs que s'han multiplicat á la noticia de las sevas desfetas.

Las plassas de Kimberley, Mafeking y Ladysmith, que anavan per llibertar, quedan reduhidas á las sevas forsas, molt quebrantadas després del llarch siti que están sufrint; y es naturalíssim que al enterrarse de lo ocorregut, haurán perdut bona part de las esperansas que las aguantavan.

Tot aixó posa als inglesos en la disjuntiva de donarse per vensuts ó d'enviar al lloch de la guerra un numerós exércit. Sembla que 'ls inglesos se decideixen per lo darrer, però, al decidirshi, no poden menos de preguntarse: ¿d'ahont lo treurém un exércit poderós quina embestida sigui irresistible? Aquí hi ha lo grave del problema pels inglesos. Es imposible treure gayres més tropas d'Inglaterra, puig quedaria en absolut sens exércit. Es perillós enviarhi las reservas perque aixó alsaria una protesta unánim. Es perillós enviarhi tropas de las colonias, puig la India, que es la única ahont n'hi ha un bon número, está en perpétua insurrecció. Cal afegir á tot lo dit que la oficialitat inglesa es reduhidissima.

¿Qué farà Inglaterra davant de tantas dificultats? Si s'hi empenya, es de creure que sortirà ab la seva; però es de esperar que *conveniència*, la rahó suprema de la política inglesa, la inclini á buscar una solució tranzitoria que li permeti prepararse pera repetir lo cop ab més probabilitats d'èxit, y d'èxit barato.

CRÓNICA

Observacions Meteorológicas del dia 19 de Desembre de 1899 FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'observació	Barómetro aneroide	Grau d'humiditat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular
9 m.	751	100	94'	2'5	Plujós	
3 t.	750	100				

Horas d'observació	TEMPERATURAS			VENTS		NUVOLS	
	Máxima	Mínima	Ter. tip.	direcció	classe	can.	
9 m.	10						
3 t.	Sombra 10		10	NE.	Cum NIN	0'8	

Ahir nit nostre estimat amic lo M. I. Sr. Alcalde d'aquesta ciutat feu entrega al «Centro de Lectura», de la suma de 500 pessetas que li enviá lo malhaurat Excm. Sr. Marqués de Vistabella.

Dit senyor que no fa gayres dias visitá nostra ciutat y á un temps lo «Centro de Lectura», al álbun d'aquella culta Societat va deixarhi 'l següent autógrafo:

«Después de tres visitas á Reus hasta hoy que he visitado este «Centro de Lectura» no conocí á esta culta ciudad.—El Marqués de Vistabella».

Ahir continuá 'l dia plujós, seguint al vespre lo cel cobert per los nuvols.

Aquesta nit tindrà lloch en la Societat «El Olimpo» una série d'audicions molt variadas del aparato «Gratífono».

Ha quedat ja oficialment inaugurada la important línea telegráfica de Manresa á Berga.

Segons noticias de Barcelona, son molts las pessetas falsas, ab lo cuny de 1876 y 'l busto de Alfons XII que s'han fet circular en aquella ciutat.

Las tals pessetas se distingeixen de las llegítimas en lo só y en que 'l cordonet es mes ordinari.

Lo recaudet en la Administració de Consums d'aquesta ciutat per diferentes especies, durant lo dia d'ahir, puja á 792'58 pessetas.

Si aquesta nit se reuneix suficient número de senyors regidors nostre Excm. Ajuntament celebrará á la hora senyalada la sessió de primera convocatoria corresponent á la present setmana.

En breu s'establirà á Barcelona una línea de omnibus que, sortint de la plassa de la Universitat, arribi á la de Bonanova á Sant Gervasi, passant pel carrer de Montaner.

Se troba malalt en la Cort lo senador per aquesta provincia Sr. Marqués de Tamarit, per cual restabliment fem vots.

Ha experimentat notable millora en la enfermetat que fa alguns dias lo reté en lo llit, nostre particular amic don Lluís Casellas, germá del Diputat per aquesta circumscripció D. Joan.

Ho celebrém.

A fi de repetir un homenatge á sa comarca natal y sens objecte de cap negoci, un grupo de tarraconins residents á Barcelona ha manat fer una curta tirada de sellos en los que hi ha estampats l'escut y alguns monuments de la antiga «Tarraco».

Pera 'l vinent mes de Janer fa un novell astrónom aragonés los pronóstichs següents:

«Primera dezena.—Del dia 1 al 3 plujas á Aragón y Valencia ab ayre del E. Del 4 al 7 plujas en varias parts d'Espanya ab ayre del S. Del 7 al 9 ayre N.

Segona dezena.—Dias 9, 10, 11 y 12 continuará 'l ayre del N., cayent aygua ó neu lo dia 10 á Saragossa, Navarra y Castilla, lo dia 13 y 14 segueix 'l ayre del N., 15 y 16 se generalisan las boyras espesas, y 17, 18, 19 y 20 las plujas á Catalunya, Valencia, Aragón, Castilla y Navarra, essent aquestas en algunas de las citadas regions, neu á un metre 30 centímetres.

Tercera dezena.—Los dias 21, 22 y 23, temps propi de la estació abonansant; lo 24, 25, 26, 27 y 28, vents forts del N. ab frets, acabant lo mes ab plujas.

Crónica teatral

Explicacions

Me retiro modestament pel foro: més avans de ferho me crech del cas donar algunas explicacions.

Ahir s'empenyaren en que havia de llegir per ferha un escrit que volia ser crítica d'art y teatral, en lo qual jo no hi vaig veurer més que passions mal reprimidas de gelosia; y francament, per més que allunyat de tot contacte ab lo subjete de referencia, no vull que qui 'l llegeixi ó me llegeixi, li sugereixi lo pensament de comparació.

May escrich jo, entre altres cosas, que la música y 'l cant s'ESCOLTAN, perque prou sé que ni ab unas orelles més grossas que la sala d'espectacles del Teatro Fortuny arribaria á conseguir escoltar una nota, tan grossas las tindrian aquells que oyeron gritar al tenor senyor Bergadà en «La Bruja»: ni la meua ambició va més lluny de desitjar com á tiple lleugera una artista de la qualitat de la senyoreta Ramona Gorgé que si en los cantabils está bé, bé está en los recitats: que no es una Guerrero en la declamació ho diu clarament lo género que cultiva y en la escena lírica están farsidas las crónicas d'eminencias musicales, pero son comptadíssims los que posseheixen aquella dol junt ab la de la dramática: ni jutjo al artista pel pamet de cara bonich que té, encara que no nego que si son rostre es encisador, tractantse d'una artista, sempre es pera ella una garantia més ab que pot conquistar las simpatías del públich; y finalment, may he enjagat los trets contra cap artista, si en mos propòsits ha entrat mortificar á altres que no son als que resultan molestats.

¡Baladrejar lo tenor senyor Bergadà! ¡Jesús y lo que fa dir la passió!

Lo tenor que cantá las *Cabaletas* de «Campanone», número que merescudament fou molt y molt aplaudit per tothom, los que pagan y 'ls que hi van d'arrós y potser també pels que sembla que hi van pagan, pero que al sortir del teatre se troban en los mateixos diners que avans de veurer la representació y sentir la obra, no potser baladrer: li pot faltar y li falta educació en la veu, podrán sortir de sa gola las notas esfumadas y al personatge no li donará lo rellén que es de desitjar; pero aixó son defectes que tenen tots los tenors en general y en especial defectes que també tenia y segurament encara té 'l tenor Alcántara, á no ser que en sa carrera hagi prosperat molt desde que no l'hem sentit nosaltres.

Y com aixís opino y com l'escriure per 'l públich te 'ls seus inconvenients y jo bé sé que en la materia teatral cada fill de vehi s'hi permet dir lo que li sembla, pero de paraula, ó tot lo més encarregantho á qui te llibertat pera ferho publicar, més sempre baix la responsabilitat d'aquest, que si mal no vé ja s'excusa en dir que no es ell y carrega 'l mort á la massa anónima del públich, d'aquí que jo prengui la resolució de no ocupar-me de res del teatre, per are, y suspenguém en Lo SOMATENT las «Crónicas teatrales».

No vol dir aixó que altres companys de Redacció no quedin autorisats pera que en la secció de Crónica local hi puguin reflexar las impresions que rebín en lo teatre: ho poden fer desde 'l moment que jo no soch més que un d'ells; més ni en los elogis ni en las censuras hi vull cap altra participació que la solidarietat que ha regnat sempre en Lo SOMATENT, que cada

hú es responsable de lo que escriu y tots ho som de tot.

Y 'ls lectors que m' ho perdonin si no 'ls hi serveixo aquest plat que las més de las vegadas se l' haurán empassat indiferents pero que en algunas també haurá sigut de la seva predilecció.

Els caixistes ahir me feren dir *dimou* enys enlloch de *denou*, que es lo mateix, sino que subratllada com anava la frase, per ser alacantina, escrita com aparegué hi podria haver algun maliciós que la explotés. Ja ho sab, donchs, senyoreta Gorgé (C) son denou de bó debó.

X. X. y X.

A corre-cuyta

Marina

Aquesta fou l' obra que ahir nit, baix la batuta del mestre director senyor Gorgé, se cantá en nostre coliseu de la Plassa de Prim.

No puch estendré tant com desitjaria perá emetre lo judici que, creyent interpretar al distingit públich que hi assistí, varem formar dels artistes que hi prengueren part, puig que com lo títol que precedeix á aquestas ratillas indica, hem d' anar més que de pressa perá que las presents cuartillas, escritas al acabar la funció, pogan tenir cabuda ab oportunitat en las columnas del present número. No obstant, després de pregarlos indulgencia, tant als nostres lectors com als artistes que prenguin part en lo succés en lo desempenyo de las obras que ressenyessim, si algún erro ú omissió, degut á la precipitada confecció d' aquestas ratillas se 'ns escapa, comensarem dient que la tiple senyoreta Gorgé ratllá á gran altura en tots los números que cantá, fentho ab tant gust y afinació que arrencá unánims aplausos á nostre ilustrat públich.

Lo tenor senyor Bergadá, ho feu també á gust dels concurrents al teatro, proba de lo que dihem es que s' ten aplaudir, aplaudiments que tingué ben merecuts. Altre dia li dedicarem algunas ratillas més extensas y del tot francas, com á característica que es en nosaltres la franquesa; y, adelantant algo de lo que pensém dirli, guanyaria molt més desembrassantse de la por que li deuen causar certas opinions estampadas en lletres de motillo, quinas, ja reconeix lo públich que totes las nits lo sent cantar, no son tal vegada tot lo justas que mereix, y l' artista á l' únich que deu atendre es á las manifestacions que ab picaments de mans li fá l' públich que l' escolte.

També mereix nostra atenció l' barítono senyor Izares, qui ajudá, ab sas facultats, com de bon artista, al éxit que ahir nit obtingué «Marina», de quina execució n' surti l' públich sumament satisfet, fent aixecar lo teló al final de la obra y aplaudint frenèticament als artistes quin meritori treball deixém descrit.

JOFEGEN.

Secció oficial

Registre civil

del dia 18 de Desembre de 1899.

Naixements

N. Prats Guardiola, de Ramón y María.—Joseph M. Voltas Marca, de Joseph y Marca.—Joseph Camp-rubí Ollé, de Joseph y María.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Anton Fargas Prats, 65 anys, Jesús, 4.—María Jaumá Vilalta, 3 anys, Arrabal del Teatre, 10.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Domingo.

Sant de demà.—Sant Tomás.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 18

De Cete en un dia v. Cervantes, de 298 ts., ab bocys buytos á varis senyors, consignat á don Emili Borrás.

De Filadelfia y esc. en 36 dias v. Ciudad de Reus, de 1.249 ts., ab petroli als senyors J. Vilella y Companyia, consignat á don Joseph M. Ricomá.

Despatzadas

Pera Amsterdam y esc., v. holandés Flora, ab efectes.

Pera Cete, v. Correo de Cartagena, ab ví.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotissació á Barcelona á las 4 de la tarde del día d'

ahir.			
Interior	68'96	Cubas del 86	76'87
Orenses	12'55	Cubas del 90	65'
S. Juan		Aduanas	97'75
Noris	50'30	Ob. 5 0 0 Almensa	95'50
Fransas	45'75	Id. 3 0 0 Fransa	46'75
Filipinas	81'		

PARIS

Exterior	64'90	Madrid	
		GIROS	
París	27'75	Londres	32'40

Se reben órdes perá operacions de Bolsa. Compra y venta al centat de tota classe de valors cotissables d' Bolsa. Descompte de cupens y compra de monedas d' or de tots los païssos.

Cambis corrents

en lo dia d' ahir donats per la Junta Sindical del Colégi de Corredors de Comers de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Ops.	Diner.	Paper.
Londres 90 dias fetxa			31'65
> 4 dias vista			
> vista		32'10	
París 90 dias fetxa			
París vista	26'55	26'50	27'10
Marsella 90 dias fetxa			
Hamburg			

VALORS LOCALS

	DINER	PAPER	OPER.
ACCIONS	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense.	625		
Industrial Farinera	575		
Banch de Reus de Descomptes y Prestams			
Manufacturera de Algodón	110		
Companyia Reusense de Transvías	150		

Anuncis particulars

SE NECESSITAN CUSIDORAS para la confecció de CAMI-SAS en la camiseria EL SPORT.—Carrer Llovera, 15.—Reus.

PERA LLOGAR

BOTIGA Y PIS ab aigua y gas y grans cups pera oli en lo carrer de Llovera número 18.

Donará rahó don Esteve Rosselló, fuster. Arrabal alt de Jesús, núm. 24.

LLET PURA DE VACA

VACAS SU SSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

PASTILLAS FONT

Cloro-Boro-Sodicas á la Cocaína y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativas com ulcerosa y granulosa; tos faríngea, ronquera, afonia y en general en las inflamacions de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en todas las bonas farmacias y principals droguerías.

¡AGRICULTORS!

No us deixeu enganyar ab cahorias; lo barato sempre resulta car, y l' que os vengui GUANO ho y molt barato, pensen que aixó no pot ser. Per aixó cridém decididament la vostra atenció, puig ab anuncis pomposos y oferintvos barato us enganyan.

Per fer GUANO se 'n ha de ser molt coneixedor, y d' aixó n' hi han poch. La millor garantía del GUANO marca «Aguila» es elaborat á Moncada, y 'ls trevalladors que 'l fan son tan agricultors com vosaltres; ells podran dirvos si s' hi fa cap barreja que no sigui de lley; y las materias que s' emplean se gastan tal com venen del extranger.

Ab aixó, molta prevenció; y si voleu informarvos, podeu dirigirvos á n' els mateixos que 'l fan y ademés als representants de la casa, que us darán preus y condicions.

¡Lo barato es car!!

Dipòsit á Reus: Tomás Piñol, Plassa de la Constitució, Droguería, (Casa Coder)

Telégramas

Madrid 19.

Segons los últims informes, las minorías han ofert al govern sa conformetat perá aprobar avans de primer de Janer lo pressupost de gastos, l' article segon relatiu als ingressos y 'ls crédits ampliables, y després d' unas curtas vacaciones examinar los projectes especiales que completan lo plan del ministre d' Hisenda.

Lo senyor Villaverde no accepta aquest aplasament, per creure indispensables los importants ingresos que representan los projectes especiales, y en sa virtut reclama una autorisació perá plantejar en primer de Janer aquells ingressos que pogan discutirse després més detingudament.

Lo govern rebutja resoltament la suspensió de la lley del :ny natural y la prorroga dels pressupostos actuals é insisteix en son propòsit d' apelar á la sessió permanent.

—L' «Imparcial» atribueix al senyor Sagasta las següents declaracions:

Es impossible que tots los projectes económicos quedin aprobats lo dia primer de Janer, com vol lo senyor Villaverde, porque l' país nos exigirá una estreta responsabilitat.

Si s' deixessin los projectes especiales perá una ulterior discussió, es possible que s' poguessin concertarse las bases d' un arreglo.

Lo quete del partit liberal no es partidari de las autorisacions.

—Se diu que, referintse á noticias que van en boca de personatjes extranjeros importants, no tindria res de particular entrés prompte l' conflicte del Transvaal en una nova fase, pesi á tots los que sostenen lo contrari. La nova fase es la pau.

Es molt terrible l' efecte que ha produhit á Londres l' últim desastre. Sembla que l' ministre de las Colonias deixará de serho molt prompte. Y s' afegeix que en los acorts presos pel govern inglés y que no s' han fer públics, no s' ha comptat ja ab Mr. Chamberlain.

—Ahir á la nit digné l' senyor Silvela que á la comissió catalana li havia notificat que esperava la contestació á las preguntas fetas á las autoritats de Barcelona respecte al aixecament del estat de guerra, afegint que desitjaria fossin favorables, perá complaure á la comissió.

Pero á la una de la matinata, es á dir, poch temps després de dir aixó l' senyor Silvela, declarava en Dato que no creya que per ara s' aixequés l' estat de guerra. Ara falta preguntar á en Silvela per qué declará que anava á fer la consulta á las autoritats de Barcelona si l' govern té «in mentes» que no s' aixecará l' estat de guerra, puig d' altre modo en Dato no hauria dit lo referit.

París 19.

Corren rumors alarmants. Se diu que l' general Buller intentá atacar de non als boers; pero que sos soldats se negaren á marxar al topament de sos terribles enemichs.

Lo generalíssim inglés, desesperat per son fracàs, s' ha suicidat, pegantse dos tiros de revólver. També s' diu que 'ls boers han prés per assalt á Ladysmith. Aquestas noticias no s' han confirmat.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució

PERA NADAL

Cromos, fototiplas y tarjetas para felicitaciones

Varietat en dibuixos y colors

Preus limitadissims

IMP. FERRANDO, P. DE LA CONSTITUCIÓN

OBRA NOVA

Fills ilustres de Reus

Francisco Gras y Elías

3 pessetas exemplar.—Se ven en aque-
sta impremta.

**Publicacions regionalistas que 's
reben en aquesta Redacció.**

La Rensaixensa», diari de Catalunya, «La veu de Catalunya», diari de Catalunya», «La Nació Catalana», Quinzenali de Catalunya, «L'Art del Pagés», quinzenari, «L' Aurora», mensual de Catalunya, «Lo Teatro Regional», setmanari de Barcelona.—«La Veu de Montserrat», setmanari de Catalunya, de Vich.—«La Costa de Llevant», setmanari de Catalunya, de Blanes.—«L' Olot», setmanari de Catalunya, de Olot.—«Las Cuatro Barras», setmanari de Catalunya, de Vilafranca del Panadés.—«Lo Geronés», setmanari de Catalunya, de Girona.—«La Veu del Vallés», setmanari de Catalunya, de Granollers.—«El Vendrellen-ses», setmanari de Catalunya, del Vendrell.—«La Revista Gallega», setmanari de la Coruña (Galicia).—«Euskalduna», «Euskazale», setmanaris de Bilbao (Bisca-ya).—«El Eco del Guadalepe», setmanari de Alcañiz (Aragó).

Societat general de transports marítims a vapor de Marsella

[Surveys] de mes de Desembre de 1899

Línea directa para 'l Río de la Plata

Sortiran de Barcelona directament pera Montevideo y Buenos-Aires los magníficos y rápidos vapores franceses

lo dia 20 de Desembre lo vapor "Mont-Blanc"
lo dia 21 de " " "France"

LINEA PERA 'L BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Sortirán de Barcelona los grandiosos y acreditats vapors francesos:
lo dia 16 de Desembre pera Rio Janeiro
lo vapor LES ALPES

Consignataris á Barcelona, RIPOL y C.^a, Plassa de Palacio.—Barcelona.

Survey dels trens de viatjers

Do Mora à Reus

SURTIDA		ARRIBADA	
4'49 m.	tren de mercancías ab cotxes de 3.ª classe	7'54 m.	
5'45 m.	tren exprés ab cotxes de 1.ª classe.....	7'01 m.	
8'84 m.	tren mercancías cotxes de 2.ª y 3.ª classe	12'31 t.	
14'02 t.	tren correo ab cotxes de 4.ª 2.ª y 3.ª classe	1'53 t.	
5'23 t.	tren de mercancías ab cotxes de 3.ª classe	8'48 n.	

De Reus à Mora

SORTIDA		ARRIBADA	
7'01 m.	tren de mercancías ab cotxes de 3.ª clase	9'49 m.	
1'06 t.	tren correo ab cotxes de 1.ª 2.ª y 3.ª clase	3'14 t.	
3'28 t.	tren de mercancías ab cotxes de 3.ª clase	6'29 t.	
7'03 n.	tren de id. ab cotxes 2.ª y 3.ª clase	10'06 n.	
9'23 n.	tren exprés ab cotxes de 1.ª clase.....	10'31 n.	

De Reus à Barcelona

<u>SORTIDA</u>		<u>ARRIBADA</u>
4.43 m.	tren correo ab cotxes de 1. ^a 2. ^a y 3. ^a classe (1)	8.22 m.
4.43 m.	" " " " " "	9.44 m.
7.09 m.	tren exprés ab cotxes de primera classe.....	9.24 m.
4.01 t.	tren de mercancías ab cotxes 2. ^a y 3. ^a classe	7.34 n.
4.69 t.	tren correo ab cotxes de 4. ^a 2. ^a y 3. ^a classe....	5.08 t.
6.35 t.	tren mixto ab cotxes de 2. ^a classe (2).....	10.13 n.

De Barcelona á Reus

SORTIDA		ARRIBADA	
5'25 m.	tren mixto ab coixes de 2. ^a y 3. ^a classe (3)	10'17 m.	Línea Vilafranca
9'54 m.	tren correo ab coixes de 1. ^a , 2. ^a y 3. ^a classe	1'04 t.	
11'45 m.	tren mercancías ab coixes de 2. ^a y 3. ^a classe	6'35 t.	
1'55 t.	tren correo ab coixes de 1. ^a , 2. ^a y 3. ^a classe	5'34 t.	
7'02 t.	tren expres ab coixes de 1. ^a classe.....	9'45 n.	

Reus 1 de Juliol de 1899.

- (1) Tránsito á Sant Vicens.
- (2) Idem á Roda y Sant Vicens.
- (3) Idem á Sant Vicens y Roda.

Ferrocarril econòmic de Reus a Saló

Survey de trens que regirá desde '12 d' Octubre
de de 1899.

Sortidas de Reus.—4'10, 9'00 matí, 2'32, 5'43 tarde.

Sortidas de Salou.—4'56, 10'49 matí, tarde 5'10
y 7'25 nit.

Tramvia á vapor.—Sortidas de la estación: 11'20 y 7'50 nit.—Sortidas del Arrebal: 8'45 matí y 2'45 t.

Reus 26 de Septembre 1899.

Sagells de la Unió Catalanista

Tots quants de nostres llegidors desitjin comprar Sagells de la «Unió Catalanista» y ne 's vulguin molestar en enviarlos á buscar directament á Barcelona, poden adquirirlos á qualsevol hora del dia en nostra Redacció, hont sempre que 'ls hi convingui 'n trobaran en venda.

ALTAS

BAIXAS

pera la contribució

Se 'n venen en la Imprempta d'
aquest diari.